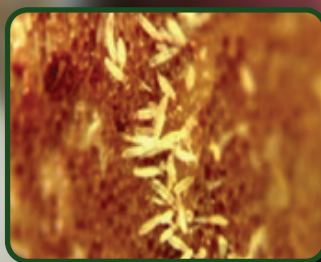
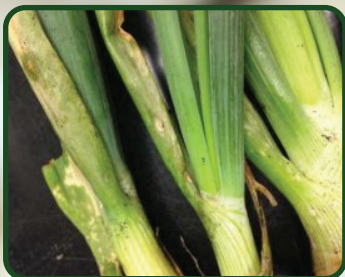

โรคและแมลงศัตรู ที่สำคัญใน หอม กระเทียม

โรคและแมลงศัตรูที่สำคัญในหอม กระเทียม

หอมและกระเทียมเป็นผักที่จัดอยู่ในประเภทพืชอาหารหลักชนิดหนึ่งของคนไทย เป็นสมุนไพรมีคุณค่าทั้งทางอาหารและทางยาสูงจึงยังทำให้มีผู้นิยมบริโภคมาก แม้จะมีการปลูกกันเป็นจำนวนมาก แต่ยังไม่พื่อต่อความต้องการ ทำให้ต้องมีการนำเข้าจากต่างประเทศอีกเป็นจำนวนมากในแต่ละปี การป้องกันการเข้าทำลายของโรคและแมลงศัตรูที่สำคัญหลายชนิดโดยปลอดภัยทำได้อย่างไร ตามมาดูกันค่ะ

โรคแอนแทรคโนส (Anthracnose Disease)

เชื้อสาเหตุ : เชื้อรา *Colletotrichum gloeosporioides*

ลักษณะอาการ : ระยะแรกเกิดแผลจุดดำน้ำสีเขียวหม่นขนาดเล็ก ก่อนขยายเป็นรูปกลมหรือรี เนื้อแผลยุบต่ำกว่าเดิม มีหยดของเหลวข้นสีส้มอ่อนอมชมพู เมื่อแห้งจะเปลี่ยนเป็นตุ่มแข็งสีดำขนาดเล็กเรียงเป็นวงซ้อนกันเป็นชั้นบนแผล ถ้าโรคเกิดรุนแรงแผลจะขยายมาชนกันเป็นแผลใหญ่ ทำให้ใบหักพับลงและแห้งตายหรือเน่าตายทั้ง

โรคหอมเลี้ยว (Onion Twister Disease)

เชื้อสาเหตุ : เชื้อรา *Colletotrichum gloeosporioides*

ลักษณะอาการ : แคระแกร็น ไม่ลงหัว หัวลีบยาวบิดโค้งงอ ใบบิดเป็นเกลียว คอชิดยาวระบบรากสั้น รากขาดง่ายทำให้เกิดการเน่าก่อนเก็บเกี่ยว มักพบแผลลักษณะเช่นเดียวกับจุดแผลโรคแอนแทรคโนสบนใบ โคนกาบใบ คอใบหรือส่วนหัว สามารถแพร่ระบาดได้ง่ายในแปลงที่มีความชื้นสูงและมีการปลูกพืชซ้ำเดิมทุกปีโดยไม่ดูแลความสะอาดของแปลง

โรคใบจุดสีม่วง (Purple Blotch Disease)

เชื้อสาเหตุ : เชื้อรา *Alternaria porri*

ลักษณะอาการ : อาการเริ่มแรกเกิดแผลจุดดำน้ำสีเขียวหม่นขนาดเล็ก รูปกลมหรือรี เมื่อแห้งเห็นเป็นแผลจุดสีขาวกระจายอยู่ทั่วไป ต่อมาขอบแผลเปลี่ยนเป็นสีน้ำตาลแดงถึงน้ำตาลอมม่วง แผลขยายเป็นรูปรีหรือไปตามความยาวของใบและอาจขยายลุกลามติดต่อกันเป็นแผลใหญ่เมื่ออาการรุนแรง เชื้อราสร้างสปอร์ขยายพันธุ์สีดำเป็นผงละเอียดอยู่บนแผลรอบนอก แผลเป็นสีขาวขีดหรือเหลือง ใบหักพับลงและแห้งตาย บางครั้งแผลจุดสีขาวไม่พัฒนาต่อแต่เพิ่มจำนวนมากขึ้นจนมองเห็นเป็นอาการใบลาย โรคระบาดได้ดีช่วงอากาศเย็นมีหมอกน้ำค้างลงจัด

โรคใบไหม้ (Stemphylium Leaf Blight Disease)

เชื้อสาเหตุ : เชื้อรา *Stemphylium vesicarium*

ลักษณะอาการ : อาการเริ่มจากเกิดจุดแผลดำน้ำขนาดเล็กสีเหลืองอ่อนบนใบก่อนขยายเป็นแผลรูปรีหัวท้ายแหลมสีน้ำตาลอ่อนหรือน้ำตาลอมม่วง ในสภาพที่มีความชื้นสูงใบพืชเปื่อยเป็นเวลานาน แผลจะขยายใหญ่ลุกลามเกิดอาการใบไหม้ตั้งแต่ปลายใบลงมาถึงแผลหรือไหม้ทั้งใบและแผลมีสีเข้มขึ้นเป็นสีดำในที่สุด ในบางครั้งพบโรคเกิดร่วมกับโรคใบจุดสีม่วงในแผลเดียวกัน

โรคหัวและรากเน่า (Sclerotium Rot Disease)

เชื้อสาเหตุ : เชื้อรา *Sclerotium rolsii*

ลักษณะอาการ : อาการเหี่ยวแห้งแล้วล้มตาย เมื่อถอนต้นดูพบว่าหลุดจากดินได้ง่ายเพราะรากและหัวเน่าเสียหาย เห็นเส้นใยสีขาวหยาบของเชื้อราเจริญอยู่บริเวณโคนต้นและพบเม็ดสเกอโรเดียลักษณะคล้ายเมล็ดผักกาดมีสีขาวหรือน้ำตาลอ่อนถึงน้ำตาลแก่ เกิดแทรกปนอยู่กับเส้นใย สามารถระบาดและทำความเสียหายมากในแปลงที่มีดินปลูกแน่นเกินไป การระบายน้ำไม่ดี

การป้องกันกำจัด :

1. ก่อนปลูกพืชควรไถพรวนตากดิน 2-3 ครั้งเพื่อลดปริมาณเชื้อรา ปรับสภาพดินให้มีความเป็นกรด-ด่างที่ 6.5-7.0 ด้วย **จัสเตอร์** (สารปรับปรุงสภาพดินชนิดน้ำ) ใช้ฉีดพ่นลงดินหรือปล่อยไปกับระบบน้ำ โดยปริมาณน้ำ 80-100 ลิตร/ไร่

3.1 pH น้อยกว่า 4.5 ควรใช้ 15 ลิตร/ไร่

3.2 ช่วง pH 4.5-5.5 ควรใช้ 10 ลิตร/ไร่

3.3 ช่วง pH 5.5-6.5 (หรือในกรณีไม่ทราบค่า pH ของดิน) ควรใช้ 5 ลิตร/ไร่

2. การปลูกในฤดูฝนควรยกทรงสูงเตรียมดินให้มีการระบายน้ำดีและไม่ควรบำรุงดินด้วยปุ๋ยไนโตรเจนมากเกินไป

3. เพื่อปรับปรุงสภาพของดินก่อนปลูกและลดปริมาณเชื้อโรคที่สะสมอยู่ในดิน ใช้ ไตร-แท็บ 1 กิโลกรัมผสมปุ๋ยคอก ปุ๋ยหมัก 100-200 กิโลกรัม ใช้ **อิวมิก พลัส** อัตรา 3 กก.ต่อไร่

4. ฉีดพ่นด้วย **ไตร-แท็บ** (เชื้อราไตรโคเดอร์มา)

สลับกับ **เจน-แบค** (เชื้อแบคทีเรียบาซิลลัส ซับทิลิส)

อัตรา 100 กรัม ร่วมกับเบนดิกซ์ อัตรา 3 ซีซีต่อน้ำ 20 ลิตร

ทุก 7-10 วัน เพื่อป้องกันโรค แต่ในกรณีโรคระบาดสามารถ

ฉีดพ่น **ไตร-แท็บ** ร่วมกับ **เจน-แบค** ตามอัตราแนะนำ

ทุก 3-5 วัน

5. ควรเก็บต้นที่แสดงอาการห่างจากแปลงและทำลายทิ้ง

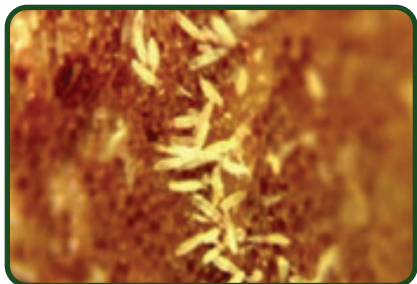
แมลงศัตรูที่สำคัญของหอมและกระเทียม

เพลี้ยไฟ (onion thrips)

ชื่อวิทยาศาสตร์ : *Thrips tabaci* Lindeman

เป็นแมลงศัตรูหอมที่มีขนาดเล็กลำตัวยาวประมาณ 2 มิลลิเมตร สีน้ำตาลอ่อนถึงเข้ม ตัวแก่มีปีก เป็นแมลงที่นับว่าจะมีความสำคัญมากขึ้น แผลที่เกิดจากการทำลายของเพลี้ยไฟมักจะเป็นช่องทางให้เกิดโรคราสีม่วงเข้าทำลายได้ เพลี้ยไฟมักจะระบาดช่วงอากาศร้อน

ไรขาวหรือไรหอมกระเทียม

เป็นแมลงขนาดเล็ก มองไม่เห็นด้วยตาเปล่า ดูกินน้ำเลี้ยงตามใบพืช ทั้งอ่อนและแก่สามารถเจริญเติบโตและแพร่ขยายอย่างรวดเร็วในสภาพอากาศที่ค่อนข้างแห้งแล้ง ทำให้ใบและยอดอ่อนของกระเทียม มีอาการ หักงอ ม้วนตัวแน่น จะระบาดรวดเร็วมากในไม่ช้า ใบก็จะเริ่มมีลายสีเขียวอ่อนและขาว จนในที่สุดเป็นสีเหลืองฟางข้าว และใบแห้งเหี่ยวคล้ายใบไหม้

การป้องกันกำจัด :

1. หมั่นสำรวจแปลงบ่อย ๆ
2. ควรฉีดพ่นเชื้อราเมธาไรเซียมสลับกับ **บิว-เวอร์ (เชื้อราบูเวเรีย)** อัตรา 100 กรัม ต่อน้ำ 20 ลิตร พ่นทุก 3-5 วัน ในกรณี que เริ่มพบการระบาด ควรฉีดพ่นทุก 3 วัน ผสมร่วมกับสารจับใบ **เบนดิกซ์** อัตรา 5 ซีซี ต่อน้ำ 20 ลิตร เพื่อเพิ่มการแพร่กระจายบนใบพืชได้ดี
3. ควรเพิ่มความชื้นโดยการให้น้ำ อย่าให้พืชขาดน้ำเพราะจะทำให้พืชอ่อนแอ และแมลงศัตรูจะระบาดอย่างรวดเร็ว
4. เมื่อพบการระบาด ควรพ่นสารป้องกันกำจัดแมลงตามคำแนะนำของหน่วยราชการ เพื่อทำลายไข่ ตัวอ่อน และตัวเต็มวัย

หนอนกระทู้หอม (Beet armyworm)

ชื่อวิทยาศาสตร์ : *Spodoptera exigua* Hubner

หนอนกระทู้หอมเป็นหนอนที่มีลักษณะลำตัวอ้วน หน้าง่ายเรียบตามปกติแล้วมีหลายสี ตั้งแต่เขียวอ่อน เทา หรือน้ำตาล สังเกตดูด้านข้างจะมีแถบสีขาวข้างละแถบ พาดตามยาวของลำตัว หนอนกระทู้หอมจะเข้าทำลายโดยกัดกินใบยอด กาบใบ นอกจากนั้นยังมีพืชอาหารที่สำคัญกว่า 20 ชนิด

การป้องกันกำจัด :

- ต้องเข้าใจอุปนิสัยของหนอนกระทู้หอมให้ดีพอ คือหนอนนี้จะออกมากัดกินใบหอมในเวลากลางคืนจนถึงเช้า ส่วนตอนกลางวันหนอนจะหลบแดดอยู่ใต้วัสดุคลุมดิน ดังนั้นการใช้ชีวภัณฑ์ หรือสารกำจัดแมลงซึ่งจะออกฤทธิ์ถูกตัวตาย ควรจะพ่นในช่วงเวลาเย็นหรืออุณหภูมิสูงไม่เกิน 28-30C จะได้ผลดีมาก
1. ควรหลีกเลี่ยงการปลูกพืชซ้ำและพืชอาหารที่หนอนชอบ จะป้องกันการระบาดได้ดี
 2. ในระยะหนอนขนาดเล็กและมีการระบาดน้อย พ่นด้วยเชื้อแบคทีเรียบาซิลลัส ทูริงเยนซิส อัตรา 60-80 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ นิวคลีโอโพลีอีโครไวรัส (เอ็นพีวีหนอนกระทู้หอม) อัตรา 20-30 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร ทุก 3-5 วัน
 3. เมื่อพบการระบาด ควรพ่นสารป้องกันกำจัดแมลงตามคำแนะนำของหน่วยราชการ เพื่อทำลายไข่ ตัวอ่อน และตัวเต็มวัย